

— Ахъ, колко ли ловци биватъ изѣдени! — извика жално Катинка.

Слѣдъ този малъкъ урокъ на Иванча, дѣцата станж-хж и отидохж да се порасходѣтъ.

СЪРДЧНОСТЪТА НА ЕДНО ДѢТЕ.

Има много дѣца, които когато братчето имъ или сестричето имъ паднѣтъ, оставѣтъ ги горкитѣ и тичатъ съ плачъ да търсѣтъ майка си, или нѣкой, който би могълъ да имъ помогне. Добрѣ ли правѣтъ така? Не, дѣца, тѣ показватъ, че сж страхливи, че иматъ слабо сърдце. Викайте, искайте помощъ! Вий сте длѣжни да ѣж искате, защото вашитѣ слаби сили не ви позволяватъ да направите много нѣщо. Търсете помощта до колкото можете, за да утешите този, който е въ опасностъ.

Правете както Марийка, която макаръ да била само на шестъ години, но била много сърдчена. Тя избавила отъ явна смъртъ три годишното си братче. Слушайте:

Минжлото лѣто Марийка и Петърчо (братчето на Марийка) си играѣли близо до една вада. Малкия, пѣргавъ Петърчо пада въ вадата.

Момиченцето не се смутило, както би направили много дѣца — даже по-възрастни отъ неѣж. Извикала колкото гласъ ѣ държалъ, за да дойдѣтъ на помощъ. Бърза като свѣткавица, уловила братчето си за крачето и сама съ малкитѣ си ржчици, извадила го отъ водата. Безъ друго дѣтето щѣло да се удави, ако на часѣтъ не била дошла помощта.

Леля имъ, като чула вика, дотърчала при тѣхъ; тя